

Innehåll

Flyg verkligen fritt	2-3
Fågelinfluensans nuvarande inverkan på handeln med sällskapsfåglar	4
Vad är att göra åt flunsan, del 2	4
Psitta Nytt	5 &-16
Kultur och bevarandeåtgärder	8-9
WPT USA	9
Patagonienparakiter	10-11
Spelar den private fågelhållningen någon roll för bevarandet av papegojor del 2	12-13
Parrots at Plays – kalender 2006	13
Meyers långvingepapegoja	14-15
WPT partners når tusentals personer	16-17
Brev till WPT	17
WPT supporters	18
WPT allmän information	19
WPT Kanada har nystartat	19
Papegojor i det vilda	20

Omslagsfoto av © LUIZ CLAUDIO MARIGO www.lcmarigo.com.br

Av alla papegojor, så är säkerligen den blågula aran (*Ara ararauna*) den som är mest häpnadsväckande i flykt, med imponerande fjädrar skimrande i olika färger och med en graciös flykt så är de verkligen en syn att skåda. Då arten är föremål för en omfattande handel- speciellt de fåglar som kommer från den norra delen av Sydamerika- så utgör deras historia och deras skönhet ett exempel på vår motivation att få stopp på handeln med vilda fåglar, för gott.

Flyg verkligen fritt – Europeiska Unionen stoppar all import av vildfångade fåglar (för tillfället)

Av Jamie Gilardi

Saker och ting sker snabbt i den Europeiska Unionen, mycket snabbare än vi kunde ha förutsett. Och lyckligtvis för vilda fåglar, och dem för oss som arbetar med att skydda dem, har förändringar, som nyligen gjorts, snabbt rört sig i en verkligen mycket positiv riktning. I augustinumret av *PsittaScene* presenterade vi på omslaget en olycklig amason, som fångats i ett nät. Man måste erkänna att det var en oroande bild, som illustrerade den svåra situationen för miljoner fåglar och utgjorde grunden för vår uppdatering av WPT:s aktiviteter för att för alltid stoppa denna handel.

Så snart detta nummer gått till tryckning, reste jag till UK, Nederländerna och Belgien för att träffa personer och privata organisationer, som vi samarbetar med, för att utveckla och driva strategier för att överföra denna kampanj till det kommande året. På eftermiddagen före det avgörande mötet i Bryssel hade några av oss samlats i en park i staden för att njuta av det för årstiden ovanligt vackra vädret och vi träffade på några oväntade besökare. Jag tror i vanliga fall inte i någon större grad på omen men när en flock otroligt vackra halsbandsparakiter (*Psittacula krameri*) anlände uppe i luften och förtroendefullt tjattrade och gnagde i platanerna (*Platanus*) fick jag den tydliga känslan att saker och ting gick i rätt riktning. Mötet blev verkligen en succé med en överflödande entusiasm och mängder av nya idéer och vägar att följa såväl med medlemsstater som med EU:s olika generaldirektorat. Samtidigt var vi ständigt medvetna om nyheten, att H5N1-fågelinfluensan nyss upptäckts vid EU:s östra gränser och att den redan kunde var i Europa. Det var inte förrän följande vecka, som flunsan verkligen skulle förändra allt för denna kampanj och föra saker framåt i en tidsskala av dagar snarare än år.

Oron för sjukdom och handel är något som vi betonat under en tid, inte endast av den orsaken att det finns tydliga exempel på att försålde fåglar har överfört farliga och kostsamma infektionssjukdomar över gränser, utan även därför att vi har förstått hur större förändringar i förekomsten av sjukdomar inom fågelhållningen har påverkats av förändringar av handeln med fåglar. Efter det att Wild Bird Conservation Act införts i USA under det tidiga 1990-talet, blev till exempel många av de vanliga, återkommande sjukdomarna inom amerikansk fågelhållning något som i stort sett tillhörde det förflutna. Sammantaget anser vi att dessa frågor utgör ett övertygande skäl för att stoppa handeln – att skydda människor från sjukdomar som överförs från fåglar till människor, att skydda den enorma kommersiella jordbrukssektorn från dyrbara virus såsom den exotiska Newcastlejukan och att skydda fågelsamlingar från en mängd smittokällor vanliga i handeln med fåglar. Kombinerat med vår oro över den påverkan handeln med vilda fåglar har på bevarande och välfärd,

utgör smittosamma sjukdomar den tredje komponenten i grundandet av Wild Bird Declaration (för detaljer, se <http://birdsareforwatching.org/supporters.html>).

Medan alla blickar är riktade på Rumänien, Grekland och andra länder vid EU:s östra gränser, pågår importen av vilda fåglar från en stor del av resten av världen. I september anlände en sändning fåglar till UK från Surinam och en annan från Taiwan och de båda sattes i karantän i en private anläggning i Essex, strax norr om London. Det har spillts mycket bläck över dessa fåglar, denna anläggning och vad som verkligen hände där och det är naturligt att anse att, som det heter, ”resten är historia” men faktum är, att vi i verkligheten fortfarande inte vet vad som pågick där. Vi har fått veta, att några fåglar var döda vid ankomsten, att fåglar från båda sändningarna blandats, att några papegojarter från Surinam hade 100 % dödlighet och att de flesta kropparna kremerades. Anledningen till denna diskussion är de viktiga detaljerna, att ingen av fåglarna testades mot influensa eller Newcastle-sjukan före några dödsfall nära karantänperiodens slut, att ”vaktkycklingar” i samma anläggning inte blev sjuka, som de skall bli, och att ett kombinerat prov från en papegoja från Surinam och en Mesia (liten sångfågel) från Taiwan testades positivt för H5N1-fågelinfluensa.

Inom dagar efter upptäckten vidtog myndigheterna i UK snabb och omedelbar åtgärd både på nationell nivå och genom att övertyga vederbörande avdelning inom EU (DG SANCO) att överväga åtgärder även på EU-nivå. Lyckligtvis tog SANCO denna gång frågan på allvar och hade vid slutet av veckan stängt all import av alla vilda fåglar till den Europeiska Unionen under en period av en månad.

Med återkommande och insiktsfull påverkan av ett antal parlamentsledamöter från båda husen – särskilt baronessan Miller of Chilthorne Damer, en liberaldemokrat i Överhuset, och Oliver Letwin, en konservativ parlamentsledamot i Underhuset – ansåg regeringen det lämpligt att bemyndiga en oberoende grupp att under en månad göra en genomgång av karantänprocedurer för importerade vilda fåglar. Eftersom karantänprocessen har varit en central fråga för WPT under det gångna året, har vi haft möjlighet att förse denna grupp med en mängd bidrag inom en mångfald områden av denna process för undersökning av sjukdomar, särskilt med vetenskapliga resultat om berörda sjukdomar och detaljer om hur karantänanläggningar i praktiken sköts inom EU och UK. Som svar på en inbjudan av gruppen hade vi nöjet att kunna lämna en personlig presentation av Christina Senni, som flög in från Italien enbart för att vittna inför denna karantänutredningsgrupp.

Med början tidigt i november valde vi även att anställa en konsult för att hjälpa oss att lotsa den invecklade karaktären av vårt arbete i Bryssel och koordinera den allt mer varierande och aktiva koalitionen av ideella organisationer (NGO), som arbetade med denna kampanj. Lolita Szabo är en advokat från Ungern, som kom till oss i hög grad rekommenderad av åtskilliga av dessa samarbetande grupper och hon anlände på plats väl medveten om frågorna och redo för en flygande start. Med placering på Bird Protection Belgiums kontor började Lolita omedelbart att spela en central roll i koalitionen och organiserade viktigt arbete bland medlemmarna i Europaparlamentet.

Några veckor in i november fick vi veta, att den belgiske ministern, Bruno Toback, på nytt hade lagt fram ett initiativ om handeln med vilda fåglar, vilket innebar att samtliga miljöministrar skulle diskutera ärendet vid ett miljörådsmöte tidigt i december. Som svar på vår ursprungliga Deklaration hade minister Toback tagit upp samma fråga i mars i år. Vid den tidpunkten nonchalerades i stort sett hans ”Intervention”, som krävde att EU-kommissionen skulle granska frågan om import av vilda fåglar med hänsyn till hälsa, bevarande och välbefinnande. Med influensan svävande vid EU:s östra gränser, och i kölvattnet av hur skrämmande nära det var i Essex, blev reaktionen denna gång betydligt starkare och mer positiv, särskilt med UK som innehavare av ordförandeskapet i EU. Minister Margaret Beckett tillkännagav i fredags (den 2 december) att miljörådet inte endast hade rekommenderat, att kommissionen skulle granska frågan om import av vilda fåglar, utan i nästan samma andetag meddelade hon, att de hade gått med på att göra detta. För dem av oss i koalitionen vart detta en vattendelare, eftersom det vidgade frågan till att inte bara innefatta frågan om fågelinfluensa och andra infektionssjukdomar, utan eftersom att det kom från miljöministrarna betyder det även, att alla bevarandefrågor nu är uppe på bordet.

Det nuvarande moratoriet för import är naturligtvis tillfälligt, även om DG SANCO i mitten av november utsträckte detta till slutet av januari. Vi hoppas, att med hotet från fågelinfluensan som fortsätter att dominera förstasidorna, med karantänöversynen i UK och med granskningen av handeln med vilda fåglar godkänd av miljöministrarna, EU kommer att välja att utsträcka detta ännu en gång. Under mellantiden kommer detta avbrott av importer inte endast att spara livet på ungefär 450 000 vilda fåglar (se birdsareforwatching.org), utan EU måste nu också ta hand om en mycket annorlunda fråga. Hellre än att skära ner en handel, som pågått i hundratals eller till och med tusentals år, är nu den överhängande frågan, huruvida riskerna med att återuppta handeln överväger fördelarna. Det vill säga att åtgärden nu är att öppna handeln och ta en stor, allvarlig och potentiellt mycket dyrbar risk. I det här skedet är vårt mål naturligtvis att hjälpa beslutsfattarna i medlemsstaterna och i Bryssel att inse visdomen i att helt och hållet eliminera denna risk genom att helt enkelt låta saker och ting vara som de nu är.

Även om vi hela tiden hoppats att denna grymma och skrämmande fågelinfluensa skulle kunna ge tillvaron för vilda fåglar en silverkant, kunde vi aldrig ha gissat att framstegen skulle ske under dagar snarare än månader och år! Det är fortfarande svårt för oss, att verkligen inse betydelsen av EU:s åtgärder, som kommer att spara livet på hundratusentals fåglar, men att inse eller inte, vi är förtjusta över att dessa frågor nu inspirerar de handlingar och den stora hänsyn de

förtjänar på de högsta nivåer. Vi förblir djupt tacksamma till alla de personer, som har undertecknat listan mot handel och "bandat sig", till de organisationer, som har stött Deklarationen och till koalitionen av bevarande- och välfärdsorganisationer (NGO). Tack skall ni ha, häng kvar och låt oss tillsammans hoppas på att fler storslagna nyheter är på gång för vilda fåglar överallt.

Bildtext:

Patagonienparakiter (*Cyanoliseus patagonus*) nyligen fångade i Argentina, packade i trånga lådor och färdiga att skickas till den Europeiska Unionen. Denna högeligen onaturliga sociala miljö orsakar onödig stress, frekvent dödlighet och underlättar utbrott av infektionssjukdomar.

Fågelinfluensans nuvarande inverkan på handeln med sällskapsfåglar

Att få grepp om det potentiella hotet från fågelinfluensa har varit en mycket långsam och tidvis besvärlig process för många fågelodlare och ägare av sällskapsfåglar. Början av de första utbrotten i Asien i slutet av 2003 passerade i stort sett obemärkt i resten av världen, men allteftersom fågelinfluensan fortsatte att spridas i Asien och därefter i Europa, med sin tribut i människo- och fågelliv, har den i ökad utsträckning ådragit sig uppmärksamhet världen över.

Den ansågs i stort sett vara en sjukdom, som endast påverkade vilda fåglar och fjäderfä, ända till dess man i slutet av oktober 2005 tillkännagav, att ett i hög grad sjukdomsalstrande H5-influensavirus hade isolerats i död papegoja i en privat karantän i Storbritannien.

Innebörden av denna enstaka händelse fick stora konsekvenser för den europeiska handeln med fåglar. Inom loppet av några dagar stoppades all kommersiell import av fåglar i Europa och strax därpå förbjöd EU-kommissionen fåglar på marknader, utställningar och mässor, såvida inte särskilt tillstånd givits. Många fågelodlare och ägare av sällskapsfåglar har blivit alltmer oroliga och deras frågor om fågelinfluensan och de risker den kan medföra för deras fåglar börjar visa sig på många fågelfora och e-postlistor.

Reaktionerna på detta potentiella hot är mycket varierande, beroende på att flera mediareporter inte medverkar till en klar förståelse av riskerna, medan fågelinfluensan närmar sig Västeuropa. Det finns dem, som fruktar att deras sällskapsfåglar plötsligt skulle kunna börja överföra sjukdomen eller några fågelaffärer som snabbt givit bort sina fåglar, under det att en minoritet trogna skeptiker vägrar att tro, att fågelinfluensan någonsin skulle kunna utgöra en risk över huvud taget. Men i de flesta fall finns en hunger efter mer information och råd om hur vi bäst skyddar oss, våra familjer och sällskapsdjur från den möjliga risken av smitta.

Effekten av alla dessa händelser på handeln var mycket plötslig. Flödet av importerade fåglar, såväl vildfångade som fångenskapsuppfödda, upphörde omedelbart. Många fågelutställningar har fortfarande tillåtits men i några fall har försäljningar begränsats eller förbjudits. När man läser på flera fora för fågelodlare, blir det alldeles klart att den allmänna stämningen bland dem inte är särskilt positiv. Medan en minoritet uttrycker ilska över EU-kommissionens beslut att förbjuda import, är många bekymrade över de ökade svårigheterna att sälja sina fåglar. Jämfört med föregående år har den publik som besöker fågelutställningar märkbart minskat och många affärer för sällskapsdjur är inte villiga att köpa några fåglar, eftersom deras kunder inte längre ser dem som önskvärda sällskapsdjur.

Även om många av de farhågor som rör fågelinfluensa och inhemska, fångenskapsuppfödda sällskapsfåglar för närvarande inte är berättigade, har den motstridiga informationen om flera aspekter på denna sjukdom skapat viss förståelig förvirring, vilket troligen kommer att resultera i en avsevärd minskning av fåglar i handeln under kommande månader – eller kanske år.

Vad är att göra åt flunsan? – Andra delen

Av Jamie Gilardi

Som var och en, som har läst en dagstidning de allra senaste månaderna kan bekräfta, har influensahistorier från olika håll i håll i världen flugit in snabbt och våldsamt. I augustinumret av PsittaScene försökte vi att lämna en grundläggande bakgrund till fågelinfluensan H5N1 och vi gjorde några förutsägelser om ankomsten till Europa av detta virus. Även om viruset faktiskt har kommit, har det lyckligtvis för de flesta européer nätt och jämt visat sig längs EU:s östra gräns. Med någon tur och med ordentliga förebyggande åtgärder av alla européer, kommer den möjligen inte att tränga in i hjärtat av Europa under denna vinter. Med den ytterligare hjälpen från europakommissionen, som stoppat all import av vildfångade fåglar till EU, kommer framtida införanden såsom av de influensapostiva fåglarna till Essex (UK) under oktober och de smittade örnarna till Bryssel förra året att i stort sett tillhöra det förgångna.

Allteftersom influensan flyttade sig västerut genom Asien under den gångna sommaren och under hösten har viruset snabbt utvecklat sig. Även om det fortfarande är i hög grad dödligt för fjäderfä och sjöfågel, verkar det inte ha förmågan att hoppa över till människor, som man har iakttagit hos sydostasiatiska raser. Detta skulle när som helst snabbt kunna ändra sig men denna trend är faktiskt uppmuntrande.

Det är fortfarande oklart, huruvida flyttfåglar någonsin har spelat någon roll, när det gäller att förflytta denna influensa från en plats till en annan, även om det i vissa cirklar finns en tendens att anse att så är fallet. Till dags dato har mycket få stickprov av friska fåglar tagits i aktiva utbrottsområden, och det är därför fortfarande omöjligt att veta i vilken grad dessa vilda fågelpopulationer smittas och överför viruset från område till område. En studie publicerad denna månad fann, att tre sparvar i ett utbrottsområde i Kina var smittade av en ras av H5N1, även om de uppenbarligen inte företedde några symptom. Rapporter om liknande symptomfria vilda fåglar i Ryssland och om tama ankor är lika bekymmersamma. Nu när höstflyttningarna är i stort sett över, står det klart att influensan ännu inte har överförts till alla de olika länder och kontinenter, där asiatiska sjöfåglar övervintrar och om denna iakttagelse står sig över tiden, försvagar detta verkligen misstanken, att flyttfåglar spelar en central roll för spridningen av sjukdomen.

Vi hade hoppats, att vid den här tiden ha hållbar och användbar information för ägare av sällskapsfåglar om tillgängligheten av influensaprover och vaccin men denna synbarligen enkla process har visat sig vara en mycket större utmaning än vi hade kunnat tänka oss. Det verkar som om de tillgängliga och lagliga möjligheterna i hög grad varierar från land till land och vi uppmanar er att kontakta er lokala veterinär för att få aktuell information om vad de kan erbjuda. Der kan vara enkla satsar för influensatest, som inom kort finns på marknaden, och vi kommer med säkerhet att informera om dessa så snart de blir tillgängliga. Under tiden bör ägare av sällskapsfåglar hålla sig informerade om influensan i sina områden, utöva god biosäkerhet och hygien för sina fåglar och voljärer. Kom ihåg att isolera era fåglar från vilda och ta in dem eller förse voljärerna med skydd när så är möjligt. Undvik att släppa in nya fåglar i flocken och avstå från att resa bort från hemorten med fåglarna, särskilt utlandsresor.

Kultur och bevarandeåtgärder en naturlig union

Av parlamentsledamoten SHIRLEY MELVILLE, MP Guyana

Rupununi, uppkallad efter ett bär som återfinns längs floden Rupununi, är en tillflyktsort för ett unikt och rikt djur och växtliv. Som komplement till denna skatt finns de vänliga och gästfria människorna bland de amerikanska indianstammarna som är kända som the Wapishana, the Macushi, the Wai Wai och the Arawaks. Alla dessa stammar är starkt knutna till sin kultur och de inser att det finns ett behov av att bevara vår miljö och därför, leva i harmoni med miljön. Förändringar förekommer emellertid, och de kan visa sig vara oundvikliga. Hur skall vi hantera dessa förändringar och på samma sätt erkänna att det måste finnas en väg att bevara den starka koppling som finns mellan vår kultur och bevarandet av vårt land.

Foster Parrots Ltd har tagit ett kraftfullt, vågat och i tid väl avstämt steg och har under en mycket kort tid pekat på några av dessa frågor med endast en modest men välriktad ansträngning. Man måste dock beakta att det var ett steg ut i det okända. Tursamt nog för Foster Parrots och byn med namnet Nappi, så finns det grupper av hängivna och bestämda människor som är involverade i byn Nappis ekoturist projekt. För bara 8 månader sedan planterades ett litet frö och detta frö har börjat gro som ett resultat av den omtänksamma miljö som erbjöds. Viktigast är det faktum att Marc och teamet från Foster Parrots erkände och respekterade kulturen och sedvänjorna hos den lokala befolkningen. Därför riktades ett starkt fokus på utnyttjandet av bybornas kunskap och skicklighet. Ett kulturellt och utbildningsprogram med utbyte för båda sidor startades med skolan i Nappi. En donation av en TV, en DVD spelare och en generator gjorde det möjligt att sprida information via DVD skivor. Efter att ha sett till utbildningen, så mobiliserades invånarna i Nappi för att ta till sig utmaningen i att hitta en bestående ekonomisk utveckling samtidigt som de den resurs, som de vilda djuren utgör, bevarades.

Alternativ till fångst av djur övervägdes och ekoturism fastställdes som varande ett dugligt alternativ.

Återigen fick Foster Parrots en vågmästarrull genom att göra drömmar till verklighet. Utfästelser gavs om medel till byggandet av en eko turist anläggning och arbetskraften donerades av invånarna i byn Nappi och trots de svåra förhållandena under regnperioden (Guyana har två årstider, den regniga och den torra delen av året) så har vi sett hur anläggningen har byggts på rekordtid. Det var inspirerande att se hur våra medarbetare bestämt tryckte på för att göra "Projekt Guyana" till ett framgångsrikt pilotprojekt. Arbetet utfördes medan aror flög ovanför och apor svingade sig från träd till träd, en upplevelse som kan ta andan ur en. Vi inbjuder er att komma hit och se det själva!

Som varande parlamentsledamot för den största regionen i Guyana, so skulle det vara försumligt av mig att inte uppskatta ett så nobelt utfört arbete och finna vägar att komplimentera detta arbete. Så därför, utöver mina skyldigheter som projekt koordinatör för Foster Parrots-Guyana, så har jag själv hållit i och deltagit i många diskussioner med ledare över hela Rupununi området, parlamentsledamöter, välkända bevarandeorganisationer, turistbyråer, Guyanas wildlife division och andra i hög grad inflytelserika och engagerade personer, under vägen framåt.

De huvudsakliga frågeställningarna var;

- 1) hur gör vi vårt folk medvetna om behovet av att värdera rikedomerna i vår rika och varierade natur och
- 2) att studera de svaga områdena i Guyanas lagliga reglering på naturområdet.

Utbildningsprogram på den nationella televisionen, regionala utbildningsprogram och utbyggnaden av anläggningar för eko turism fick ett gott stöd av dessa grupper. Guyana är ett vackert land med en rik biodiversitet och enorma obebodda

regnskogar. Fram till det senaste förbudet från EU var Guyana den femte största exportören av levande infångade fåglar i världen, i huvudsak papegojor, aror och parakiter och sångfåglar såväl som däggdjur (mest primater), reptiler, amfibier och artropoder. Ekoturism erbjuder för många, möjligheten att få ekonomiskt utbyte av skogen utan att för den skull förstöra den.

Därför har Foster Parrots startat ett mycket meningsfullt och humanitärt initiativ. Vi inbjuder er till att ansluta er och på så sätt bidra till att göra en insats till det bättre. Du skulle inte enbart kunna få se ett av många under i världen, vattenfallet , Kaitour Falls med en fallhöjd på 741 m, utan du skulle även berika livet för många amerikanska indianer. Det skulle bli en snöbollseffekt där de inhemska folkslagen fick mer makt, jobb skulle tillskapas, självförtroende skulle byggas upp, en ökad levnadsstandard, glada ansikten och viktigast av allt, bevarandet av vår planet Jorden. Som talesättet säger, ”Om du inte bestiger berget, kan du inte se utsikten.”

Foster Parrots, vi vill tacka er och vi är tursamma att ha er som vår partner i vår utveckling. Låt oss fortsätta att göra denna värld till en bättre och hälsosammare plats.

För mer information om hur du kan besöka Guyana, var vänlig kontakta oss på Marc@fosterparrots.com eller besök vår hemsida www.fosterparrots.com

Bildtexter:

Karen Windsor, Marc och Shirley Melville utanför Internet caféet i Lethem.... ja, du kan läsa din e-post i denna avlägset belägna stad i sydvästra Guyana!

Karen och Shirley sitter intill premiärministern vid firandet av the Amerindian Heritage som avhölls i byn Shulinab, en by som är belägen vid den södra spetsen av Kanukubergen.

Representanter från alla byarna i Rupununi har tagit på sig sina finaste traditionella dräkter för öppningsceremonin vid Amerindian Heritage week, som avhålls sent i september varje år.

Guyanans spindelapor verkar vara lika nyfikna på oss som vi är uppspelta över att få se dem. Denna speciella variant av spindelapa ser ut att ha mycket mer päls än dess motsvarigheter i andra delar av Sydamerika.

Detta året skedde det första firandet av Jane Goodall's "Roots & Shoots" International Peace Day vid skolan i byn Nappi där ungefär 85 barn och deras lärare nu är kopplade till skolor i USA via the Foster Parrots "Video Pal" program.

Patagonienparakiter, ett skadedjur för jordbruket?

Av lic. M. Rita Pérez, biol. Mauricio Failla, Verónica Seijas, dr Petra Quillfeldt och dr Juan F. Masello

Grävande papegojor eller patagonienparakiter (*Cyanolesius patagonus*), välkända för dem som bruka läsa PsittaScene, är en av de sydligaste neotropiska papegojorna. I Argentina förekommer de från Andernas sluttningar i nordväst till Patagoniens stäpper i söder. De häckar i kolonier, gräver sina bohålor genom att göra tunnlar in i klippväggarna av sandsten, kalksten eller jord (se PsittaScene Vol. 15 Nr. 4: 12-12, PsittaScene Vol. 16, Nr 2:7-9 och PsittaScene Vol. 17, nr 2: 12-14). Förr var dessa papegojor mycket vanliga i Argentina, men deras utbredningsområde har minskat betydligt sedan andra halvan av det nittonde århundradet och de förekommer numera rikligt endast regionalt (PsittaScene Vol. 15, Nr 4: 12-13). Patagonienparakitens minskning beror delvis på att den förföljs som ett skadedjur av grödor, ökad omvandling av gräsmark till jordbruksmark och fångst för handel med levande fåglar.

I Argentina anses patagonienparakiten officiellt som ett skadedjur för jordbruket enligt Argentinas allmänna lag från 1963 om sanitetsskydd för jordbruksproduktionen (författning nr 6704/63). Den enda tidigare gjorda objektiva forskningen inom detta område överensstämmer emellertid med vårt intryck att, förutom i marginella jordbruksområden och enstaka fall, skadegörelsen aldrig har varit omfattande (för ytterligare läsning rekommenderar vi: Bucher, E.H. 1992. Neotropical Parrots as Agricultural Pests. In: New World Parrots in Crisis: Solutions From Conservation Biology. Edited by S.R. Beissinger & N.F.R. Snyder, sid. 201-219. New York and London, Smithsonian Institution Press). Skadegörelsen är nästan alltid relaterad till dåliga jordbruksmetoder, markerosion, dåliga klimatförhållanden och otillräcklig vattentillgång. Trots detta har dödliga begränsningsmetoder, såsom förgiftade byten och avskjutning av fåglar, använts under åren i olika regioner av Argentina, utan objektiv kvantifiering av verklig skadegörelse och tillfredsställande hänsyn till alternativ och konsekvenser.

Sedan november 2004 har vi genomfört en detaljerad studie av den mycket dåligt kända dieten hos patagonienparakiten och deras möjliga växelverkan med lokalt jordbruk i nordöstra Patagonien. Detta är det område, där patagonienparakitkolonien i El Cóndor är belägen (se PsittaScene Vol. 15, nr 4: 12-13). Ett vanligt påstående från bönderna i nordöstra Patagonien är, att patagonienparakiterna varje år fullständigt förstör deras skördar och således ruinerar dem. Men eftersom regionen är ett marginellt jordbruksområde, i några delar starkt eroderat och i de flesta fall beroende av konstbevattning, är det nästan oundvikligt att betvivla giltigheten av dessa påståenden. Den lokala regeringen

har vid flera tillfällen mottagit krav på tusentals dollar från lokala jordbrukare, som anser att myndigheterna måste gottgöra dem ekonomiskt för förluster som orsakats av vilda djur, huvudsakligen papegojor och gäss.

Som en del av vår studie, och i samarbete med biologen Mauricio Failla, direktör för den lokala Wildlife Division i provinsen Rio Negro, och hans hustru Verónica Sijas, delades ett frågeformulär ut till lokala jordbrukare för att samla in information om den skada på grödorna i området omkring patagonienparakitkolonien i El Cónдор. Detta initiativ, delvis bekostat av WPT och en frikostig gåva av fotografen Don Preisler, avser även att undersöka den uppfattning jordbrukarna har om fåglarnas, särskilt patagonienparakiten, skadegörelse på grödorna. Denna information, tillsammans med våra prognoser över skadegörelse på framtida grödor, kommer att vara oss till hjälp för att bedöma den verkliga omfattningen av förstörelse orsakad av patagonienparakiter och föreslå övervakningsmetoder att, om nödvändigt, mildra dem. Det är avgörande att förstå jordbrukarnas inställning till problemet, om vi skall kunna utveckla lindrande åtgärder, som de är beredda att godta.

Mellan december 2004 och februari 2005 intervjuade vi 70 jordbrukare i distriktet Adolfo Alsina (Rio Negro-provinsen) och Patagones (Buenos Aires-provinsen). Dessa distrikt är de, som under häckningssäsongen dagligen besöks av ätande flockar av patagonienparakiter från kolonin i El Cónдор (se även PsittaScene Vol. 15, nr 4: 12-13). Det är viktigt att ha i minnet, att ingen av dessa jordbrukare är husbehovsodlare. I frågeformuläret frågade vi vad som var karaktäristiskt för deras grödor och fält, förekomsten av skadegörelse på deras grödor orsakad av fåglar och vilda djur i allmänhet, storleken hos påverkade områden och effektiviteten av åtgärder för skadebegränsning. Flertalet av de intervjuade jordbrukarna har varit ytterst samarbetsvilliga när det gällt våra frågor och vi tackar dem mycket för detta.

De resultat vi fick av denna första undersökning visar, att skadenivån tenderar att överskattas. Av 40 intervjuade jordbrukare i området Adolfo Alsina, rapporterade endast 20 (50 %) något slags skada på deras grödor orsakade av fåglar. Detta värde, om än viktigt, är mycket lägre än vad man kunde förvänta sig efter ett oplanerat samtal med en lokal jordbrukare eller efter att ha gått igenom de krav de lämnat till den lokala regeringen. Bara 7 (18 %) nämnde att endast patagonienparakiten orsakat skadan. 8 andra jordbrukare (20 %) påpekade att patagonienparakiter tillsammans med Magellans gås (*Chloephaga picta*) var skyldiga till skadegörelse. Slutligen påpekade de återstående 6 jordbrukarna (12 %) att andra fåglar som munkparakiter (*Myiostita monachus*), Austral Thrushes (*Turdus falcklandii*) [trastfågel. Övs. anm.] eller Field Flickers (*Colaptes campestris*) [marklevande hackspett. Övs. anm.] var skyldiga till skadorna. De i huvudsak påverkade grödorna i detta område var majs, under hösten, solrosor, under sommar och höst, och havre, under hösten. Jordbrukarna framhöll även skador på hirs och mandel. Skadornas omfattning varierade men var i de flesta fall ganska liten. Jordbrukare angav att 10 % till 100 % av majsen var påverkad, även om skadorna i de flesta fallen varierade mellan 10 och 20 %, med endast två små fält på 5 och 8 hektar allvarligt drabbade. Det är känt, att på mindre fält tenderar skadorna att bli mycket större än på de större, därför att papegojorna tar sig in på fälten från kanterna. Fält i dålig kondition (eroderade och med fläckvis gröda) påverkas även mycket lättare (se fotografier). Havre och solrosor uppvisade ett liknande tillstånd.

I Patagones, den del av nordöstra Patagonien som påstås vara utsatt för den allvarligaste skadegörelsen av patagonienparakiter i hela Argentina, avslöjade vår utredning det faktum att av 30 undersökta jordbrukare, rapporterade endast 11 (30 %) förekomst av skadegörelse av deras grödor orsakad av fåglar och endast 8 utpekade patagonienparakiterna som huvudansvariga för skadorna. Och av dem var det endast 6 jordbrukare, som ansåg att skadegörelse orsakad av patagonienparakiter märkbart påverkade deras vinster. I detta område bestod de påverkade huvudgrödorna av vete och solrosor, på sommaren, samt havre. De flesta av de i detta område undersökta jordbrukarna ville inte besvara vår fråga om storleken av de påverkade arealerna, men hävdade att angreppet var utbredd över stora områden. Eftersom de inte gav exakta uppgifter, betvivlar vi värdet av deras påståenden.

Majoriteten av de undersökta jordbrukarna angav, att avskjutning, av fåglar i allmänhet och papegojor i synnerhet, var den mest allmänt förekommande metoden i området för att begränsa skördeskador. Fastän det är olagligt, rapporterade några att de använde förgiftat bete som en begränsningsmetod. Men alla de undersökta jordbrukarna erkände, att dessa båda begränsningsmetoder var ineffektiva och att kostnaderna för ammunition och gift ofta översteg kostnaderna för skadorna.

Som ett mycket uppmuntrande resultat fann vi, att ett antal jordbrukare i området använde icke-dödliga metoder för skadebegränsning, såsom tät sådd av grödor och skörd vid sådan tidpunkt då risken för skador är lägst, eller sådd av oattraktiva grödor runt om huvudgrödan (vanligen råg som omger vete). De jordbrukare, som använde dessa icke-dödliga metoder, försäkrade oss, att de utgjorde mycket effektiva begränsningsmetoder. Förutom att vara mycket effektiva, innebar de liten ekonomisk kostnad.

Under de närmaste månaderna kommer vi att upprepa undersökningen med ett stort antal jordbrukare för att mer noggrant identifiera var de mest påverkade delarna finns. Därefter kommer vi själva att börja kvantifiera den sporadiska skadegörelsen av de potentiellt mest utsatta grödorna. All denna information kommer att tillåta oss att, i samarbete med den lokala Wildlife Division och lokala jordbrukare, att utveckla begränsningsåtgärder för att där det är nödvändigt lindra skador på grödor utan att skada eller riskera att skada patagonienparakiterna i El Cónдор. Vi kommer att hålla er underättade.

Bildtexter:

En patagonienparakitunge

Sporadiskt be vuxna fålt som dessa angrrips lätt av patagonienparakiter.

Skadan tillskrivs vanligen inte eroderad mark eller dåliga jordbruksmetoder utan fåglarna.

”Jag har uppfattningen att....”:

Vi har beslutat att regelbundet införa åsikter och meningar i artikelform i PsittaScene. Om du har frågor och problemställningar som du skulle vilja ha upptagna till diskussion här och som du tror att våra läsare skulle vara intresserade av var då vänlig och kontakta oss på uk@worldparrottrust.org med ett första förslag.

Spelar den privata fågelhållningen någon roll för bevarandet av papegojor? Del 2.

Av EB CRAVENS

Hur man ur bevarandesynpunkt ser på privat fågelhållning har mycket att göra med den miljö i vilken miljö fågelhållarna håller sina fåglar. Detta fick så långt tillbaka som 1991 plötsligt min uppmärksamhet, då jag deltog på en föreläsning vid den årliga AFA-kongressen. En respekterad talare från Europa använde, då han beskrev sitt besök hos en framgångsrik amerikansk uppfödninganläggning, orden: ”Papegojorna förvarades i burar – jag vill inte kalla dem för voljärer.

Denne enda mening fick mig att tänka på alla dessa hundratals av nakna, glanslösa papegojburar som jag hade sett, många av dem i rad efter rad i tråkiga fantasilösa anläggningar som påminner om lador.

Sådana små, nakna nätburar, upphöjda över marken och möblerade med två sittpinnar, en holk, en mat- och en vattenskål, erbjuder ju inte någon stimulans för de intelligenta fåglarna som hålls i buren, och medverkar ju inte till att ta fram något av ett naturligt beteende eller latent kunskaper hos fåglarna. Dessutom så vanhedrar dessa förhållanden det internationella ryktet för dem som håller fåglar i fångenskap hos ornitologer och de organisationer som arbetar för fåglarnas bevarande. Hur mycket vetenskaplig kunskap kan det möjligen gå att få fram genom att observera fåglar under så sorgliga sterila förhållanden? Tvärtom, fåglar som hålls under sådana förhållanden är mer benägna till att uppvisa abnorma och missledande beteenden, om inte rena neuroser i deras dagliga aktiviteter.

Ibland känns det som att vissa uppfödare omedvetet vill få sina papegojor att häcka i sådana situationer genom att förneka dem livskvalitet i sådan grad, att den sexuella aktiviteten blir den enda höjdpunkten i fågelns existens! Jag menar, vad finns det för övrigt att göra för ett par kroknäbbar i en sådan torftig miljö? Vill du betona kvalitet framför kvantitet i en anläggning för uppfödning av fåglar? Prova att föda upp papegojor i en stor trädplanterad voljär med marken och himlen, solen, vinden och regnet, buskar och grästäck mark, ihåliga trädstammar och växande bärbuskar, med vilda fåglar utanför och andra individer av samma papegojart intill för fåglarna att observera och ropa till och få svar från. Upphör med att ge dem samma tråkiga behandlade torrfoder varje dag på året. Erbjud en naturlig häckkammare inuti voljären där fåglarna kan ta sig under och upp på densamma. (En holk som de till och med kan ”försvara” en smula mot mänskliga inkräktare). Ge dem nya saker att göra och föremål att undersöka.

Luta dig så tillbaka och se hur dina kroknäbbar blir som pånyttfödda. Under sådana förbättrade förhållanden, så skulle du inte ”bara” föda upp papegojor utan du kommer att fortbilda dem och givetvis kommer du snart själv att lära dig av dem då deras naturliga gester och normer börjar framträda.

Sådana voljärer är inte enbart trevligt att ha och högsta grad bildande för ägaren, de förtjänar även stor respekt bland dem som kommer för att beskåda dem, vilket höjer fågelhållningens status bland dem som arbetar mer vetenskapligt på området. Kom ihåg, om mer rutinmässig privat fågelhållning någonsin skall få någon betydelse för bevarandet av världens papegojor, då måste den arbeta för att uppnå den ställningen. Och detta innebär att standarden på fågelhållningen måste höjas. Det innebär även ett antal års arbete för att riva ner den tråkiga bild av fågelhobbyn som vi alla har ärvt.

Vill du starkt betona bevarandet i din grupp av häckande fåglar? Byt fokus från en större antal per bur till färre fåglar och (högre) kvalitet. Gör ett medvetet och bestående försök att koncentrera arbetet på en enda art av papegojor, eller flera arter, och arbeta för att etablera ett familjetråd om flera generationer som kan komma att utgöra en användbar grupp för studier. Detta behöver inte inkludera en allvarligt hotad A-listad art; så många papegojarter minskar i antal i det fria i dag så att ingen kan rätt förutsäga vilken art som kommer att vara riktigt allvarligt hotad om 10, 20, 30 år från idag.

Om du är tveksam, välj en art som är mindre vanligt förekommande i fågelhållningen. Detta innebär ofta en art som förekommer i mindre antal eller med mindre utbredningsområden i det fria. Dessutom, skulle den privata fågelhållningen de facto förlora många fler av dessa arter som tidigare förekom i stort antal men som varit svåra att föda upp, så skulle även detta framstå som ett misslyckande och den skulle kanske inte förtjäna att nämnas som en berättigad bevarandeenhet.

Mitt eget val av gulpannad amasonpapegoja, ett val som gjordes för nästan tjugo år sedan, hade ingenting att göra med sällsynthet eller behov av att bevara arten; detta val gjordes helt utifrån vetskapen att min fascination av denna art gjorde den till en art som jag erbjuda kärlek och ett åtagande under en livstid av studier och vänskap. Mer än ett decennium senare så ser jag färre och färre gulpannade i den fångenskapshållna populationen - och jag oroar mig allvarligt över hur trygg Amazona ochrocephala kommer att vara i sitt eget utbredningsområde.

När du väl är välsignad med reproduktion i ett uppfödningssystem, ta då noggrant vara på dina ungfåglares möjlighet att hjälpa sin egen art. Utvärdera om honor är mer viktigt, eller om vältränade hanar utan mänsklig inverkan (är bättre). Föd upp ungarna i uppfödningssystem för varje art, och där det överhuvudtaget är möjligt, undvik att blanda flygga ungar av arterna Amazonas eller Pionus eller Ara eller andra familjer av papegojor.

Arbeta för att undertrycka ljudskapande kontakt eller inpräntandet av andra arters läten, mellan olika arter av samma släkte. Välj en papegojart som dvärgaran (*Diopsittaca nobilis*), eller parakiten (*Aratinga auricapilla*) eller splendidparakiten (*Polytelis swainsonii*) och etablera en kontrollerad koloni där yngre fångenskapsuppfödda fåglar kan lära från de äldre. Respektera och skydda varje vildfångad medlem av din familj av aktuell art (även icke producerande "pensionärer") på grund av deras enorma kunskap om hur det var att leva som vild fågel som de kan föra över till de ungar du föder upp. Som vi alla kan se, så har vi en lång väg framför oss. Fram till nu, så tyckts den privata fågelhållningen ha visat att varje efterföljande generation fåglar, som den föder upp berövas ytterligare talanger och instinktiv kunskap från de föregående. Vänd på denna trend och vi kommer att vara en god bit på väg till att förtjäna benämningen "att arbeta i bevarandesyfte".

Bildtexter:

Det är farligt för papegojor att flyga fritt, men det är ett sätt att träna ungar till att vara mer vaksamma än sina föräldrar.

Är det verkligen att arbeta i bevarandesyfte att producera papegojor som endast kan överleva i bur?

Att hålla en papegojart i ett släkte eliminerar praktiskt taget chanserna att ungarna skall lära sig läten som inte är typiska för den egna arten.

Naturliga omgivningarna lockar fram en stor del av vetenskapligt viktiga beteenden bland fåglar.

Lekande papegojor, en kalender för 2006

Precis som oss människor så är papegojor inte perfekta. Vi är övertygade om att fåglar som tagits om hand på sk "rescue centers" är än mer speciella och vackrare än de flesta fåglar, och dessa fåglar förtjänar att vi anstränger oss extra mycket för att ge dem ett bättre liv. Vår årliga kalender är tillägnad till dessa speciella sällskapsfåglar och till de omtänksamma människor som avsätter tid, ansträngningar och resurser för att hjälpa till att "rädda" dessa fåglar och medverka till att ge dessa underbara varelser en bättre framtid.

Frank Carson, Cage Avianix, Home of the Freedom Cage, Director, Parrots At Play Corporation

Kalendern är en vägg kalender som är 42,5 cm hög och 27,5 cm bred och är tryckt i fyrfärgstryck på ett papper av hög kvalitet. Den konstnärliga utformningen är färggrann och livfull. Kalendern går att köpa direkt från oss (och vi skickar vinsten till WPT) eller så kan den köpas från Parrots at Play (som kommer att skicka oss en procent av kostnaden om ni specificerar att köpet är för välgörenhetsändamål för World Parrot Trust/World Parrot Trust-USA).

Inköp från World Parrot Trust USA online :

Priset per kalender är US \$16.50 inklusive frakt och kunder i USA kan beställa från www.parrottrustusa.org eller skicka en check till World Parrot Trust USA, PO Box 353, Stillwater, MN 55082 USA. Tillgången är begränsad.

Inköp från World Parrot Trust UK/International online:

Vi tackar företaget Northern Parrots (www.24Parrot.com) som tacksamt nog donerade 50 st av dessa kalendrar till WPT UK som vi kan sälja direkt från oss. Pris per kalender är £10 inklusive frakt. Internationella supportrar förutom USA kan beställa via www.worldparrottrust.org eller skicka en check till World Parrot Trust, Glanmor House, Hayle, Cornwall, TR27 4HB, UK. Tillgången är begränsad.

Inköp direkt från Parrots-at-Play:

www.parrots-at-play.org. I meddelande rutan där det står "I want my donation to go to" – skriv bara in World Parrot Trust och de kommer då att reservera en donation om US \$10 per kalender för WPT.

Meyers långvingepapegoja- en afrikansk papegoja

Av STEVE BOYES, Research Centre for African Parrot Conservation

Med det största utbredningsområdet av någon av de afrikanska papegojorna och då den är vanligt förekommande över hela utbredningsområdet, kan Meyers långvingepapegoja anses vara den papegoja som är bäst lämpad att leva på den afrikanska kontinenten. Meyers långvingepapegoja har tidigare inte studerats i det fria och artens behov av habitat är relativt okänt. Det har tidigare inte genomförts någon form av bevarandeåtgärd för Meyers långvingepapegoja.

Förändringar på kontinenten kan komma att direkt hota denna mindre kända papegojart, medan vi ser hur fångst av levande fåglar och avskjutning av arten ökar. Arten har ansetts vara ett skadedjur för jordbrukets grödor över hela dess utbredningsområde, till största delen beror det på att människan allvarligt har inkräktat på artens habitat och den uppkomna situationen mellan fågel och människa eskalerar och måste hanteras korrekt.

The Research Centre for African Parrot Conservation (RAPC) har utfört arbete på den brunhuvade långvingepapegojan (*Poicephalus cryptoxanthus*), Ruppells långvingepapegoja, (*Poicephalus rueppelli*), kappapegoja (*Poicephalus robustus*), och den gulmaskade långvingepapegojan (*Poicephalus flavifrons*), och så långt specialiserat sig på *Poicephalus* släktet och har då sett en nedgång för arten eller en minskad population och/eller utbredningsområde. The Meyers Parrot Project startades i Okavangodeltat i Botswana i den södra spetsen för artens utbredningsområde under 2004. Detta projekt studerade interaktionen mellan underarter av arten, *Poicephalus m. damarensis* och *Poicephalus m. transvaalensis*, urskiljbara från varandra genom en gul fläck på huvudet och tvingade att leva tillsammans genom att papegojorna förföljs på grund av att de ses som skadedjur av jordbrukarna i Northern Province, Sydafrika. Ur denna studie togs planerna för ett bredare projekt fram, ett projekt som söker besvara frågor som varför denna papegoja har varit så framgångsrik i Afrika och upprätthållit sex liknande underarter genom sitt utbredningsområde. Studien i Okavangodeltat indikerar att artens vida distribution stöds av en tolerans för habitatet med en förkärlek för skog med trädslag som har breda blad eller skogsdungar på savannen. Under 2006 kommer arbetet att pågå i Okavangodeltat och då studera karakteristiska häckplatser, vilket habitat som föredras, vilka olika födoämnen som äts under olika årstider, daglig flygaktivitet, häkningsbiologi och läte och på så sätt erbjuda underlag för en analys av andra underarter under 2007. Insamlad data kommer att för första gången ge oss en klar bild över de kontinentala behov som denna art har och sätta en nivå för bevarandet av papegojor i Afrika. Jag skulle vilja framföra hypotesen att alla arter av *Poicephalus*släktet har en gemensam härstamning från Meyers långvingepapegoja. Detta stöds av det faktum att utbredningsområdet för Meyers långvingepapegoja nuddar vid, med begränsad kontinuitet, de kända utbredningsområdena för alla de andra arterna i *Poicephalus* släktet. – inget annat släkte förekommer med sådan geografisk kontinuitet med alla de andra arterna. Meyers långvingepapegoja har befunnits vara en generalist vad gäller födoämnen över hela sitt utbredningsområde, medan andra arter av samma släkte har i studier befunnits vara, i varierande grad, beroende av ett begränsat antal födoämnen inom deras primära habitat. Som grund så kan det som hypotes framföras, att när väl en art har blivit mer och mer beroende av ett speciellt födoämnen som möjliggör en förflyttning till nya habitat typer och växtområden, så slår en avskiljande utveckling in som över tid formar en ny art. DNA-analyser av blodprover tagna från så många *Poicephalus* arter och underarter som möjligt kan användas till att utskilja sammanlöpande och äkta phylogenetiska relationer mellan arterna ingående i *Poicephalus*släktet.

Det behövs en avsevärd tid för att fysiologin skall ändras i förhållande till födoämnen och förhållandena i ett nytt habitat. (förändringar som större näbb eller mindre storlek) och samtidigt är arten under en lång tid hotad av förändringar i habitatet, speciellt om dessa förändringar har betydelse för födoämnen eller håligheter för bobygge som den ”unga” arten har specialiserat sig på (jämför med avverkningen av trädslaget ”yellowwood” *Podocarpus falcatus* i Sydafrika vilket har resulterat i en snabb minskning av kappapegojan).

Hybridisering mellan olika arter inom *Poicephalus* släktet har observerats i fångenskap och det finns rapporter om detta från naturen. Meyers långvingepapegoja har konstaterats hybridisera med Ruppells långvingepapegoja och brunhuvad papegoja i fångenskap och har rapporterats att i ”stor utsträckning hybridisera” i det fria i en kontaktzon mellan arternas utbredningsområden. Detta är bevis på det nära släktskapet mellan arterna i *Poicephalus*släktet.

Hur kan vi då prioritera bevarandet utifrån perspektivet biodiversitet? Ska vi fokusera på utrotningshotade arter i det vilda och fördela våra resurser i enlighet med detta? Ja, investeringar bör fokusera på program som stödjer hotade arter men hur bedömer vi status (för arten) och är de metoder vi använder proaktiva? Projektet för Meyers långvingepapegoja skulle kunna användas för att tackla dessa teoretiska problem genom att man undersöker möjligheten av divergerande/avvikande utveckling från Meyers långvingepapegoja, den möjliga korrelationen av ålder, frö, aktuell art och mottagligheten av populationsminskningar beroende på störningar och möjligheten att använda DNA analyser som ett medel för att identifiera arter, som är yngre och därför mer utsatta.

Detta, använt tillsammans med existerande indikatorer, skulle kunna användas som ett verktyg för att prioritera bevarande i framtiden. Självklart så överskuggas diskussioner som denna av det faktum att vilken relation som är påverkad av ett oräkneligt antal andra relaterande faktorer. För att relationen, mellan ålder för arten och mottaglighet för att minska i antal, skall bestå måste klimatet vara konstant, inga exotiska arter introduceras och fångst av levande djur och handel måste vara konstant för alla de arter som granskas.

Projektet för Meyers långvingepapegoja har redan påvisat intressanta resultat under de gångna 18 månaderna i Okavangodeltat. Platsen för den intensiva studien var belägen i Kwedi Concession i den nordöstra delen av Okavangodeltat, ett område berömt för sin rika variation av olika habitat (med alla 11 land klassifikationerna förekommande). Under det första året så riktades studien in på häkningsbiologi, födobiologi och karakteristika för boplatser för arten, under tiden som platsen för studien kartlades, en beskrivning av förekomsten av växter gjordes, faktorer för klimat registrerades, och en kalender för födoämnen hos de fruktätande fåglarna i deltat upprättades, (att jämföra med den som upprättats Meyers långvingepapegoja). Det fanns 51 potentiella födoämnen, inkluderande frukt och blommor från ”korvträdet” *Kigelia africana*, fröskidorna från silverterminalia (*Terminalia sericea*) de omogna frukterna från afrikansk ebenholts (*Diospyros mespiliformis*), afrikansk mangostan (*Garcinia livingstoni*) och marulatträdet (*Marula sclerocarya berrea ssp. caffra*) och fikon från sykamorfikonträdet (*Ficus sycamorus*) under hela året. Under studien konstaterades, att papegojorna åt av 38 olika födoämnen i området för studien under år 2004 och 2005 och de födoämnen

som föredrogs avspeglades i tillgänglighet. Konstant så utgör omogna frukter föda för papegojorna, för att på så sätt undvika medtävlare om maten som babianer och apor. Papegojorna var aldrig närvarande om babianer och apor var på födosök i trädtopparna. Papegojorna åt endast av kärnor eller från frukter och fröskidor, och mycket sällan sågs de äta fruktköttet. Vi kommer att utföra analyser från krävan på ungarna under den kommande säsongen. Papegojorna verkade att fritt umgås med andra fruktätande fåglar som var på födosök i trädtopparna, och papegojorna blev bara försvars och tävlingsinriktade när de var i området kring ett aktivt bo eller en hålighet som de övernattar i.

De iaktogs då de framgångsrikt avvärjde attacker på flygga ungar från mindre sparvhök (*Accipter minulius*), och bohålor observerades då de plundrades av fåglar som (*Polyboroides typus*), afrikansk fiskörn (*Haliaeetus vocifer*) och trädlevande ödlor. Arten *Polyboroides typus* sågs frekvent undersöka bohålor, så man kan anta, att denna art utgör en primär predator för Meyers långvingepapegoja. Meyers långvingepapegoja sågs tävla om bohåligheter med arter som kråkfågeln Lilac-Breasted Roller (*Coracias caudatus*), staren Burchell's starlings (*Lamprotornis australis*), kungsfiskaren Woodland Kingfishers (*Halcyon senegalensis*), och Red-billed Woodhoopoes (*Phoeniculus purpurea*). Trots att papegojorna endast sekundärt häckar i håligheter, så observerades de när de modifierade håligheterna genom att utöka storleken på ingångsöppningen och urholka huvudkammaren i bohålan. Under perioden april till juni, den primära häcksäsongen för arten så var tia utav tolv aktiva bohålor belägna i en art av trädslaget akacia, Knobthorn Acacia (*Acacia nigrescens*), medan de återstående två påträffades i aprödsträd (*Adansonia digitata*) och mopaneträd (*Colophospermum mopane*). Som regel verkade papegojorna välja bohålor som utmejslats av olika hålbyggare som olika hackspettar, 6-12 m över mark och i ett dött träd eller i ett träd där en stor del av trädkronan var avdöd. Utifrån detta kan en intressant association göras. Akacian, *Knobthorn Acacias* utsätts för kraftig förstörelse av elefanter inom artens hela utbredningsområde, genom att elefanterna skalar av barken på träden för att komma åt innanmätet och på detta sätt dödas en stor del av trädkronan eller så dör trädet genom denna effektiva ringbarkning. Så slutsatsen är att i avsaknad av elefanter så skulle det finnas ett mindre antal döda grenar, mindre antal trädkronor som öppnats upp genom att trädet delvis är dött, och då finnas mindre antal potentiella boplatser för Meyers långvingepapegoja. Varje akaciaträd som hade en hålighet i stam eller grenar hade en del döda grenar i trädkronan och bar spår efter elefanternas framfart genom märken på stammen. Fram tills nu så har vi erhållit stöd uteslutande från RAPC och Wilderness Safaris, och därför varit begränsade i våra resurser. Vårt pålitliga fordon för närvarande är en Landrover av årgång 1972 serie 3 och den har tagit oss igenom två säsonger bortsett från en och annan skranglighet och med lite underhåll. Okavango Wilderness Safaris har gett oss tillträde till dessa otillgängliga vildmarksområden och den ideala platsen för studien. Annars har vi använt oss av den utrustning som radio telemetri, bandinspelning och klätterutrustning som vi tidigare samlat ihop under de tidigare projekten för RAPC och universitetet. Att erhålla finansiellt stöd har varit svårt mot bakgrund av att arten inte är hotad. Vi är i behov av framtida donatorer och medel som ger oss möjlighet att fortsätta till nästa stadium av projektet, där vi använder Meyers långvingepapegoja som en central del och art i ett bredare projekt som ser över alla de nio *Poicephalus* arterna i Afrika.

Projektet är i behov av medel för transport och uppehälle under en 9 månaders forskningsresa genom centrala och östra Afrika. Projektet avser att fokusera på att insamla data från de sex underarterna av Meyers långvingepapegoja och samla in blodprover från så många arter och underarter som möjligt i *Poicephalus* släktet och därigenom ge oss en möjlighet till att särskilja samverkande och åtskiljande polygenetiska relationer mellan de olika arterna och underarterna genom DNA analys. Detta projekt skulle slutföra historien om Meyers långvingepapegoja och den om *Poicephalus* papegojorna, en afrikansk historia och ett värdefullt projekt. Om någon person eller organ skulle vilja bidra med medel eller erbjuda teknisk assistans som exempelvis DNA analyser till projektet om Meyers långvingepapegoja, då går det bra att kontakta mig, Steve Boyes på meyersproject@yahoo.com eller professor Mike Perrin på perrin@ukzn.ac.za. WPT kan även kontaktas för fler detaljer.

The Research Centre for African Parrot Conservation är en icke vinstdrivande organisation och har erfarenhet av att administrera medel för forskning och donationer till fonden.

Bildtexter:

Meyers långvingepapegoja som äter på en blomma i ett "korvträd" (*Kigelia africana*).

Ett typiskt landskap under regnperioden 2005 i Okavangodeltat. De träd som växer längs floderna utgör ett primärt habitat för Meyers långvingepapegoja vid denna tiden på året.

Nyutflugna ungar av Meyers långvingepapegoja äter på frukter i "korvträdet" *Kigelia africana*. De delar frukten i två halvor för att komma åt fröna.

Meyers långvingepapegoja häckar i ett dött akaciaträd (*Acacia nigrescens*) – detta var platsen för ett aktivt bo som producerade en flygg unge.

Ungar av Meyers långvingepapegoja som umgås på förmiddagen. De lutar sig samtidigt mot varandra och låter sig plockas och plockas själv andra ungar i solen vintertid.

PsittaNytt

Begäran upp uppgifter om en papegoja resulterade i en mängd samtal

<http://www.scoop.co.nz/stories/AK0508/S00117.htm>

Environment Bay of Plenty, (Nya Zeeland) onsdagen den 17 augusti 2005

"Har du sett denna papegoja?"

När Environment Bay of Plenty ville få in uppgifter om en australiensisk papegoja som förorsakade skador på jordbrukets grödor så begärde de anställda där hjälp med information från boende i området. Och hjälp fick de.

Under en period om två veckor, så ringde mer än 1000 personer ett speciellt nummer för att rapportera iakttagelser rörande den distinkta rosellan. "Vi blev fullständigt nerringda", tillstår koordinatören för skadedjursbekämpningen, David Moore. "Vi hade ingen aning om att det fanns så många av denna art, som betraktas som ett skadedjur, inom regionen, eller att folk skulle vara så hjälpsamma." Herr Moore startade denna korta och intensiva informationskampanj på grund av att han fick klagomål rörande rosellor som åsamkade skador på fruktskörden. Papegojan kan även vara smittbärare av sjukdomar och på så sätt utgöra ett potentiellt hot mot våra inhemska papegojor som kakariki och kea. "Vi hade hört många historier men hade inte fått någon verifierad information. Vi hade egentligen ingen aning om hur många fåglar som fanns eller hur stort problemet egentligen kunde vara." Nu har han, så klart, en enorm mängd information rörande fåglarnas utbredning och antal. Informationen kommer nu att verifieras rörande iakttagelser som två personer kan ha gjort av samma fågel. Efter detta så kommer förekomsten av fåglarna att markeras på en karta över regionen tillsammans med antalet i varje enskilt område. Nästa steg, i samarbete med Massey University, kommer att vara att testa ett antal rosellor för förekomsten av PBFV virus. Resultatet av analysen kommer att bestämma vad som sedan måste göras. "Vi kommer att se över olika lösningar, och en av dem skulle kunna vara någon form av kontroll" (av antalet fåglar, övs anm). Rosella (*Platycercus eximius*) är en australiensisk fågel som först etablerade sig i Dunedin omkring 1910. De är större och mycket mer färggranna än de inhemska parakiterna, och de har en normal storlek om 330 mm. Fåglarnas föda utgöres av ett brett urval av frön, bär, frukter och blommor. Rosella är listad som ett övervakat skadedjur i Environment Bay of Plenty's regionala strategi för kontroll av skadedjur.

WPT partners når tusentals människor

Av JOANNA ECKLES

Vid slutet av varje dag under förra sommaren så satt personalen vid the National Aviary i Pittsburgh i Pennsylvania i USA och väntade nervöst på ett anrop på sin kommunikationsradio. Den dagliga uppdateringen från finansavdelningen talade inte bara om hur nära de var att slå förra årets mål för insamling till välgörande ändamål, utan även hur mycket fågelfrö de skulle hålla i sin skylt för att markera den nya totalsiffran. Förmågan att samla in medel för välgörande ändamål hos denna blygsamma fågelshow har överträffat även deras egna förväntningar. Med endast 10 framträdanden per vecka för ett åskådarantal upp till 100 besökare så räknas denna förevisning som liten med vissa mått mätt. Trots det så har deras egen uppsättning fåglar tillsammans med de besökande fåglarna från Natural Encounters (NEI) i Florida gjort ett stort och bestående intryck hos de besökande gästerna. Fåglarna är tränade till att uppvisa ett naturligt beteende som flygning och födosök och tyngdpunkten ligger på naturhistoria och bevarandeåtgärder. Uppvisningen kulminerar i en flygning av en palmkakadua (*Probosciger aterrimus*) följd av en liten flock av aror medan tränaren berättar om det arbete som utförs av WPT. Efter uppvisningen så står besökarna i kö för att lämna sina donationer till en väldigt fokuserad korp (*Corvus torquatus*) som stopper sedel efter sedel i en stor insamlingslåda. En rödörad ara (*Ara rubrogenys*) tar även han emot sedlar men med lite mer finesse! Ofta så står besökarna i bägge köerna för att på detta sätt kunna umgås med två mycket olika fåglar. Denna bild bör göra det uppenbart varför vi så varmt uppskattar dessa partnerskap. De ger inte enbart människor en magisk upplevelse av fåglar som de sällan kommer att glömma utan gör även att vi får kontakt med en åhörarskara som vi annars inte skulle nå ut till. Efterhand som säsongen fortskred, så kunde man se hur folk stannade upp för att lyssna till den dagliga utsändningen över radion. När deras mål så överträffades när det var två veckor kvar av sommarsäsongen så kunde hurraropen höras från andra anställda som lyssnat. Denna show lyckades till slut samla in nästan US\$15 000 som oavkortat går till bevarandeåtgärder och de bestämde att hälften av denna summa skulle gå till vår fond till förmån för rödörade aror. I själva verket så var det just National Aviary som genom sina insamlingar gjorde det möjligt för oss att överväga en studie av denna art under 2004. Deras fortsatta stöd tillser att detta arbete kan fortsätta. Det är goda nyheter för de rödörade arorna och för de hängivna tränarna hos National Aviary som arbetar så hårt med att förmedla ut detta budskap och att göra en koppling mellan de fåglar de arbetar med och de vilda fåglar som är i behov av hjälp. Personalen från NEI utför uppvisningar över hela världen antingen på egen hand eller tillsammans med andra anläggningar som the National Aviary.

Höjdpunkten på året har under de senaste 10 åren varit en tre veckor lång show på den stora marknaden the State Fair of Texas i Dallas, USA. Dessa 96 uppvisningar representerar månader av träning, planering och arbetsamma förberedelser bara för att få fåglarna redo och för att få ut budskapet. Redan från det första året så tog man dessutom på sig uppgiften att sälja olika saker och att samla in pengar för att stödja bevarandeåtgärder. Redan under första dagen av detta års show så stod det klart att publiken var mer än villig att betala mer än de två dollar som stod på prislappen för WPT:s färggranna

armband med texten "Fly Free". Efter tre veckor hade NEI sålt över 2600 armband för 5 dollar stycket och där all förtjänst går till vårt fortsatta arbete mot EU:s import av vildfångade djur. Partnerskap mellan World Parrot Trust och zoologiska parker och liknande anläggningar startade egentligen med uppvisningen vid Paradise Park, vårt huvudkontor i England. Under hela tiden har parken varit något av en synonym för World Parrot Trust och Paradise Parks insamlingar till vår förmån har varit extraordinära. Detta år har de lagt till en ny komponent till sitt rovfågelprogram för att uppmärksamma EU:s förbud mot import av vildfångade djur. De förklarade vikten av förbudet i Europa och man sålde precis 4664 armband under säsongen. Då man inte är sen att skoja så bar inte personalen sina armband på det traditionella sättet. Fåglarna har ju inte sina ringar på armarna! Under showen så visade tränarna hur de bar sina armband när de drog upp byxorna och visade vaderna, där de hade sina armband placerade. Brilliant idé! Det är inte ofta man möter personer som är så energiska och exalterade över vad de gör som dessa kreativa fågelskötare, tränare och föredragshållare på zoologiska parker över hela världen. Vi är mycket tacksamma över deras entusiastiska stöd till förmån för World Parrot Trust och deras ansträngningar för att visa på bandet mellan de häpnadsväckande ambassadörer som de har i sin vård och de vilda fåglarna som behöver än fler som arbetar för deras sak, än tidigare.

Bildtexter:

Personalen hos The National Aviary Show (Fr vä till hö): Caitlin Stone (konstnären som gjorde tavlan där resultaten visades), Teri Grendzinski med den rödörade aran "Melon," Nicole Begley och Elizabeth Bruccoleri (på knä) och Cari Clements med palmkakaduan "Palmer." Ej på bild: Erin Estell.

Korpen från the National Aviary är bara en av de fåglar som tar emot sedlar från de besökande som är enträgn om att visa sitt stöd.

Vid slutet av rovfågeluppvisningen 'Eagles of Paradise' show vid Paradise Park, så kan besökarna köpa armband och göra en donation till World Parrot Trust.

Kära WPT

När augustinumret landade i min brevlåda, så tog jag ut det från omslagsplasten och tittade på omslagsbilden, som jag brukar göra med varje nummer – hoppсан, där fanns det en papegoja intrasslad i ett nät, trodde jag. Jag hoppas verkligen att han leker någon rolig lek. Uppenbarligen så hade jag dessa förhoppningar mot bättre vetande och en titt inne i tidningen förklarade saken

Ni hävdar i er ledare att ni normalt undviker grafiska och hemska bilder. Men jag är glad att ni använde bilden på omslaget och även de andra inne i tidningen. Omslagsbilden var förödande, hjärtskärande och intrycket den förmedlar kan ej med ord beskrivas och de inne i artikeln är inte mycket bättre.--- det går runt i huvudet när man ser flocken i buren och på sittpinnen. Och man skälver när man tänker på vilket öde dessa fåglar går till mötes. Men även om dessa bilder får mig att må dåligt, så var det viktigt för mig att se dem. De påminner mig om att handeln med papegojor är i högsta grad verklig, aktiv, oförsvarbar och fortsätter att påverka individuella djur som har rätt till oberoende och självbestämmande. De påminner mig om att de personer som handlar med papegojor behöver något annat som kan bidra till deras försörjning och bli medvetna om de orsaker som finns till att bevara sina naturliga resurser. Och de påminner mig om att i vårt vardagsliv så måste våra val avspeglas i våra värderingar och vara stöd till dem som arbetar för en positiv förändring. Jag fortsätter att hoppas att ett fortsatt stöd till WPT och andra organisationer kan bidra till att fler steg tas i rätt riktning, och förpassa handeln med papegojor till en sedan länge avslutad verklighet som är svår att förstå.

Tack så mycket

Högaktingsfullt

Claudia Bauer, Oakland, Kalifornien USA

World Parrot Day vid Seaview Wildlife Encounter

Av NAOMI WHITE

Vi hade planerat att detta års projekt vid Seaview Wildlife Encounter, (tidigare Flamingo Park) med insamling av medel till bevarandeåtgärder skulle fokusera på våra papegojor. Vi fullkomligt dränks i förfrågningar om att ta över oönskade sällskaps papegojor och vårt dagliga tal och presentation genererar många frågor och kommentarer från våra besökare. Vårt mål var att öka medvetandet om de hot som många papegojor står inför i det fria och också att erbjuda hjälp och råd till papegoj ägare i frågor som rör välbefinnande, hälsa, näringslära och beteendet hos deras sällskapsfåglar. Vi hade satt upp information rörande foder, råd angående burar och utbildningsmaterial för att möjliggöra för folk att bli medvetna om handeln med vilda fåglar. Efter att ha besökt Paradise Park i Cornwall och där ha sett Fly Free armbanden så bestämde vi oss för att göra reklam för dem under hela juli och augusti under vårt dagliga tal om papegojor. Petitionen som undertecknades (till stöd för att stoppa importen) gick också väldigt bra och vi fick in över 1000 underskrifter till dags dato (även vår egen morhuvade papegoja "Dougie" ville skriva under) Den engelska helgen , August Bank Holiday hade vi ett evenemang under veckoslutet med många besökare, vädret på ön Isle of Wight var perfekt och besökarna deltog i lekar och tävlingar. Flera av de tama papegojorna deltog inkluderande "Sammy" en blåpannad amasonpapegoja som sjöng opera för publiken och ett ungt par av gulpannade amasoner "Brutus" och "Nero" flög fritt. Vår egen hemgjorda "Blue the Cockatoo" var en stor framgång och hjälpte till att förmedla budskapet till många av våra besökare

ung som gammal. Gruppen som ägnade sig åt djurens omvårdnad hade involverats och arbetade hårt för att göra denna händelse till en framgång genom att utföra ansiktsmålning och svara på frågor. Vi skulle vilja tacka alla som varit involverade och speciellt de som besökte oss under denna helg och så frikostigt gav sitt stöd. Förutom de donationer om £200 som vi erhöll för WPT:s räkning och de £1800 som försäljningen av armbanden gav så lyckades vi även att samla in £1000 till stöd för att bygga en ny fågelanläggning vid Seaview Wildlife Encounter för att kunna erbjuda en säker och berikande miljö för alla de papegojor som vi har. Vi hoppas att kunna upprepa denna papegojhelg nästa år..

Drayton Manor Zoo stödjer WPT

Av JOYCE ROBERTS

Detta år så valde Drayton Manor Zoo att insamlade medel i anläggningen skulle gå till World Parrot Trust som en del av vårt bevarande projekt. Det är därför ett stort nöje för mig att för WPT kunna presentera denna check om £4,758.78 vilket utgör det belopp som vi samlade in under sommarsäsongen. Vår hängivna personal arbetade väldigt hårt med att sälja olika saker och ta betalt för att publiken skulle få mata sjölejonen. Jag hoppas att ni kan få god användning av dessa pengar.

Parrot Day vid Blackpool Zoo

Av SARAH THOMAS

Den gångna sommaren så samlade Blackpool Zoo och Dinosaur Safari in över £2,500 till World Parrot Trust. Kampanjen med insamlingen av pengar startad i maj med "Parrot Day" och den inkluderade föredrag på olika teman med inriktning på vilka faror som hotar många tropiska fåglar och handeln med dessa hotade arter. Det fanns massor med aktiviteter för barn, inkluderande ansiktsmålning och en chans att köpa ett armband för att visa sitt stöd till bevarandet av dessa fåglar. Armbanden har visat sig vara en stor framgång och har sålts under hela sommaren i samband med den dagliga förevisningen av papegojorna.

Samantha Marshall, som höll i förevisningen sa att " Denna kampanj skapar förståelse och medvetande om de många hot som många fåglar står inför över hela världen. Vår a besökare har visat ett överväldigande stöd genom att köpa armbanden eller att göra en donation. För många är armbanden ett personligt bevis på deras ställningstagande till stöd för bevarandet av fåglar. Framgent siktar anläggningen på att fortsätta sitt stöd till fonden, och med en ny anläggning med mixade sydamerikanska fåglar och primater där man kan gå igenom och som öppnar nästa år så kommer vi ha möjlighet att utbilda och inspirera människor såväl som att fortsätta erbjuda finansiellt stöd till World Parrot Trust.

Kanadas gren av WPT har startat på nytt

Den kanadensiska grenen av World Parrot Trust meddelar med förtjusning att de har startat på nytt och är beredda att arbeta för att hjälpa papegojorna över hela världen.

Vyligen så deltog de på Canadian Parrot Conference som avhölls på Sheraton Hotel i Hamilton, Ontario Kanada och som var arrangerad av Mark Hagen, direktör för HARI, Chris White från Hamilton Aviary, Suzan Payne från the Golden Triangle Parrot Club, och Nathalie Lemieux från the Golden Triangle Parrot Club och Ontario Veterinary College's Wild Bird Clinic.

De fick höra utmärkta föredrag av Jamie Gilardi, Director, the World Parrot Trust; Matthias Reinschmidt, Curator of Birds, Loro Parque; Irene Pepperberg, the Alex Studies; Barbara Heidenreich, beteendevetare ; Susan Chamberlain från Bird Talk magazine; Dr. Michael Taylor, DVM, veterinär från Veterinary College och Dahliah Rahm, President, the Budgerigar and Foreign Bird Society. Ämnena varierade brett från att lösa problem i beteendet hos sällskapspapegojor till att ställa diagnos på fågelsjukdomar och bevarandet av papegojor i Sydamerika.

The Canadian World Parrot Trust erhöll många besökare vid sin monter och man fick 22 nya medlemmar till fonden samt sålde en hel del material till stöd mot importen av vildfångade fåglar och andra projekt som för närvarande håller på att slutföras av hängivna forskare. Grenen i Kanada ser med tillförsikt framåt och mot att spela en viktig roll i de olika projekt över hela världen som behöver WPT:s hjälp. De som är intresserade uppmanas att ta kontakt genom att skicka ett mail till

Steve_Milpacher@telus.net eller till att skriva till dem under adressen som återfinns under våra internationella kontakter.

Grönvingad ara

Ara chloroptera

Av © PETE OXFORD PHOTOGRAPHY

Vi blev så förtjusta i idén av hundratusentals fåglar som flyger fritt så vi tyckte att det skulle vara passande att förse bägge sidor av PsittaScene med bilder av häpnadsväckande papegojor i flykt.: Dessa mörkröda eller grönvingade aror flyger över en skog i södra Brasilien.